

Два свята у залі зійшлися

ЖКОЛИ не пропускаю бодай найменшої okazji, аби відвідати Володимирецьке ПТУ-29. З цим навчальним закладом свого часу поєднала мене доля. Тут розпочав я свій трудовий стаж. Звідси пішло коріння мого сімейного життя (дружина працювала тоді майстром виробничого навчання, а згодом – викладачем спецдисциплін). Тож і днями, одержавши запрошення на святковий вечір, що його організатори приурочили до Дня вчителя і 60-річчя системи профтехосвіти, з радістю відгукнувся на нього.

У святково прибраному залі, як говориться, дійсно не було де яблуку впасти – вщерть заповнений працівниками й учнями. На місцях почесних гостей – керівництво району, училища, директори служб, котрі сьогодні активно допомагають цьому закладу у вирішенні складних господарських питань.

З цими людьми й познайомив присутніх директор училища Володимир Йосипович Верешко. Одночасно він висловив глибоку шану й повагу своєму попереднику на цьому відповідальному посту – нинішньому пенсіонеру Сергію Вікторовичу Лунковському. У розповідях обох було чимало сказано про історію училища, про

його сучасне й перспективу. Саме завдяки зусиллям обох (за підтримки, звичайно, досвідчених інженерно-педагогічних кадрів) за час існування училища тут було підготовлено для народного господарства понад 8 тисяч кваліфікованих робітників. Для багатьох колишніх випускників класи й лабораторії, майстерні стали тим першим етапом у трудовому житті, який згодом вивів їх на відповідальні керівні посади.

Ось на сцену ведучі запрошують заступника директора училища з навчально-виробничої роботи Володимира Петровича Козодоя. Наказ № 95, що він його зачитав, поза сумнівом, для багатьох учасників святкового зібрання виявився приємним сюрпризом, адже слова вітання і щирої подяки за сумлінну працю тут же підкріплювалися й відповідним конвертиком з матеріальною винагородою.

По-хорошому заздрив педколективу училища завідуючий відділом освіти району Валерій Якович Парейко: майже кожне зачитане тут прізвище викладача мало й солідні при-

ставки – "Відмінник освіти України", "вчитель-методист". Так, праця викладачів ПТУ належно оцінена Бо є за що. Сьогодні Володимирецьке ПТУ-29 – одне з п'яти найкращих на Рівненщині. З великою радістю Валерій Якович та заступник голови РДА Петро Сергійович Вакуліч вручили винавчачам торжества пам'ятний знак "60—ПТО" – цей символ ювілею проф-

техосвіти. А на сцені, вже зі словами вдячності, виступає ветеран училища – викладач з 30-річним стажем Надія Петрівна Волчецька. І ці свої слова вона

підкріпила майстерно виконаною піснею.

Ось так – словами й піснями – вшанували один одного викладачі й учні, впливалися змістовним концертом, що його дарували колективу музиканти й співаки музичної школи, самодіяльного аматорського колективу "Верес" з районного будинку культури, учасники училищної самодіяльності.

Досить оригінально було пошановано й молоде поповнення: відразу п'ятеро "новобранців", викладачів і майстрів, запросили на сцену, де кожному вручили пам'ятну медаль "бойового хрещення", виготовлену місцевими умільцями.

Побувавши на училищних торжествах, проинявшись тією дружньою атмосферою, яка тут панує і в свято, і в будні, зайве переконуєшся, що сьогоднішнє училище – це вже не та "бурса", якою лякали дітей у школах за їх низькі знання. Тепер це – навчальний заклад, "пройти" до якого можна лише через сито

вступних іспитів, співбесід, заклад, якому б імпонувало бути й вищим технічним училищем. А може, незбаром так і станеться?

Анатолій ХУТКИЙ.
Фото Сергія Дуляницького